

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/409/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414208004
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414208004.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava 1, IČO: 35 787 783, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovaným: 1/ H. štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.690,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 233,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 233,90 eur od 13. 2. 2014 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 25,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 5. 12. 2014 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne mu zaplatiť sumu 1.690,57 eur, úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 15,99 % ročne zo sumy 1.496,54 eur od 3. 12. 2013 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.663,77 eur od 13. 2. 2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 11. 6. 2010 uzavrel ako veriteľ so žalovaným v 1. rade ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné úverové podmienky pre poskytnutie spotrebiteľského úveru uvedené na zadnej strane zmluvy a obsahom ktorej bol jeho záväzok poskytnúť tomuto žalovanému klasický spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur a súčasne záväzok tohto žalovaného nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, a to formou 72 mesačných splátok vo výške 46,40 eur. Tvrdil, že na základe tejto zmluvy previedol na účet žalovaného sumu vo výške 2.000,- eur, čo potvrdzuje predložený výpis z úverového účtu žalovaného, záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas však plnený nebol keď napriek zmluvne dohodnutým splátkam bola do dňa podania žaloby po neúspešných predžalobných upomienkach uhradená len časť sumy vo výške 1.766,10 eur. V žalobe uviedol, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca ku dňu 9. 12. 2013 zmluvu vypovedal, pričom dňa 12. 2. 2014 výpoveď zmluvy nadobudla účinnosť a dlh sa stal splatný v celom rozsahu. Podľa špecifikácie v žalobe žalovaná istina vo výške spolu 1.690,57 eur pozostáva zo zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 1.496,54 eur, z dlžných úrokov z úveru vo výške 95,35 eur, z dlžného poistného z úveru vo výške 71,88 eur a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 26,80 eur s tým, že okrem toho žalobca požaduje úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 15,99 % ročne zo sumy 1.496,54 eur od 3. 12. 2013 do zaplatenia

a úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.663,77 eur od 13. 2. 2014 do zaplataenia s tým, že úrok z omeškania nie je uplatnený zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Vo vzťahu k žalovanej v 2. rade žalobca v žalobe uviedol, že táto na úverovej zmluve prehlásila, že súhlasí so žiadosťou partnera o spotrebiteľský úver Cetelem Slovensko a.s. ako aj so všeobecnými úverovými podmienkami a že všetky údaje uvedené v súvislosti s touto žiadosťou sú úplné a pravdivé a že spoločne a nerozdielne s partnerom záväzky zo zmlúv o úvere vrátane príslušenstva uhradí.

Žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadrili.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalobca ani jeho právny zástupca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. O odročenie pojednávania nežiadali, podaním zo dňa 3. 5. 2016 oznámili, že na podanej žalobe trvajú. V súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak súd vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Stanovisko žalovaného v 1. rade k žalobe na pojednávaní bolo také, že je si vedomý, že má niečo neuhradené zo zmluvy uzavretej so žalobcom, i keď doposiaľ už zaplatil mu viac ako 1.700,- eur, avšak vzhľadom k tomu, že má 3 deti a zo mzdy musí uhrádzať nároky na 6 exekúcií, kde jeho dlhy sú vo výške spolu cca 5.000,- eur na dôkaz čoho predložil výplatnú pásku za mesiac apríl 2016, tak ak by bol zaviazaný žalobcovi niečo platiť, nedokázal by to v celosti ale len v splátkach maximálne vo výške 25,- eur mesačne. Vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní žalovaný v 1. rade potvrdil uzavretie zmluvy so žalobcom s tým, že o možnosti úveru sa dozvedel z reklamy, peniaze potreboval na zariadenie domácnosti a po jeho žiadosti o úver prišla mu domov zmluva k podpisu, išiel za zamestnávateľom po potvrdenie o príjme a po podpise zmluvy ju vrátil žalobcovi a čakal na schválenie a vyplatenie peňazí. Potvrdil, že úver vo výške 2.000,- eur bol vyplatený i to, že zaplatené naň bolo doposiaľ len 1.776,10 eur s poslednou úhradou realizovanou ešte v roku 2013 s tým, že platiť ďalej nemohol lebo v tom čase prišiel o prácu a nemal na to prostriedky. Uviedol, že dohoda čo sa týka splácania úveru bola taká, že prvá splátka sa zaplatí až mesiac potom, čo prídu peniaze, pričom úver bol na 6 rokov, kedy presne bola jeho konečná splatnosť nevie, ale bolo by to niekedy teraz v tomto období. Tiež uviedol, že chodili mu od žalobcu písomné upomienky a prišiel mu aj list z 9. 12. 2013 v ktorom ho žalobca vyzval zaplatiť celú dlžnú sumu naraz. Poukazoval na to, že jeho čistá mesačná mzda po exekučných zrážkach je len 202,48 eur, okrem toho sú príjmom rodiny už len materská a prídavky na 3 maloleté deti vo výške 273,- eur mesačne s tým, že s manželkou bývajú u rodičov ktorým na bývanie prispievajú sumou cca 40,- eur mesačne, 30,- eur platia za telefón a asi 200,- eur mesačne na stravu pre nich a deti, preto žiada aby im boli povolené splátky tak, že by s manželkou platili žalobcovi spolu 25,- eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci.

Žalovaná v 2. rade na pojednávaní potvrdila tvrdenia žalovaného v 1. rade, pripojila sa k nim, s tým, že zmluvu podpísala aj ona a úver s manželom brali spoločne. Rovnako ako žalovaný v 1. rade aj ona s poukázaním na osobné, zárobkové a majetkové pomery rodiny tak ako ich popísal žalovaný v 1. rade žiadala o povolenie splácať dlh v spoločných splátkach po 25,- eur mesačne.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, oboznámením sa s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov a žalovaným v 1. rade predloženej výplatnej pásky za mesiac apríl 2016 a poštového peňažného poukazu o splácaní dlhu spoločnosti KRUK Česká, Slovenská republika, s.r.o. a zistil tento skutkový stav:

Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere účastníkmi predložil súdu tlačivo označené ako „Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru (návrh na uzavretie zmluvy v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka v platnom znení)“. V ňom je v časti A) ako klient označený žalovaný v 1. rade, žalovaná v 2. rade je tam označená ako partnerka a pod týmto označením je predtlačené prehlásenie, cit. „Ja, dolupodpísaný klient vyhlasujem, že som sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO, a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „VÚP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy, súhlasím s nimi bez výhrady a žiadam, aby mi spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. poskytla úver za podmienok uvedených v tejto žiadosti. Beriem na vedomie, že ustanovenia, ktoré sú uvedené v tejto zmluve a sú odlišné od VÚP sa uplatnia prednostne. Vyhlasujem, že som nezamietal žiadne skutočnosti, a že mnou uvedené údaje sú pravdivé a úplné“. Z časti B) tohto tlačiva súd zistil, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie

bezúčelového úveru označeného ako „pôžička na čokoľvek“ vo výške 2.000,- eur. Žalovaný v 1. rade mal tento úver podľa zmluvy splatiť 72 mesačnými splátkami vo výške 46,40 eur, pričom v zmluve je uvedené, že splatnosť splátok je vždy k 15. dňu v mesiaci a že celkové náklady budú 1.340,80 eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 20,38 %, ako priemerná hodnota RPMN v % pre zodpovedajúci typ spotrebiteľského úveru na trhu SR je tam uvedená hodnota 18,59 % a je tam tiež uvedená ročná úroková sadzba 15,99 %. Podľa zmluvy dátum prvej splátky bol dňa 15. 6. 2010 a tiež je tam predformulované vyhlásenie „prijímam súbor poistenia: rozšírené poistenie (6,99%)“. Na spodnej časti formulára je krížikom vyznačené miesto, kde mal zmluvu podpísať žalovaný v 1. rade ako klient a žalovaná v 2. rade ako partnerka, pri ich podpise je uvedené, že k podpisu zmluvy nimi došlo v Krížovej vsi dňa 27. 5. 2010. Žalobcom zmluva bola podpísaná v Bratislave dňa 11. 6. 2010.

Žalobca na dôkaz predložil tiež tlačivo označené ako „Prihláška k poisteniu- Poistenie pravidelných platieb, príloha č. 1 k zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX“, v ktorom je uvedené, že žalovaný v 1. rade podpisom tohto tlačiva prijíma rozšírený súbor poistenia (poistenie pravidelných platieb pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity, pre prípad pracovnej neschopnosti a pre prípad straty zamestnania) s tým, že za zvolený súbor poistenia bude uhrádzať poisťné vo výške 8,95 eur mesačne a súhlasí, že uvedená suma bude splatná spolu so splátkou úveru a bude určená k úhrade poisťného pravidelných platieb. Je tam uvedené, že po súčte výšky mesačnej splátky úveru a poistenia bude žalovaný v 1. rade na účet žalobcu posilať mesačne sumu 55,35 eur. Aj toto tlačivo bolo žalovaným v 1. rade podpísané v Krížovej Vsi dňa 27. 5. 2010.

Z potvrdenia zo dňa 28. 9. 2015 predloženého žalobcom (čl. 28 spisu) bolo zistené, že žalovanému v 1. rade bola dňa 11. 6. 2010 poskytnutá suma 2.000,- eur, čo žalovaný v 1. rade vo svojej účastníckej výpovedi pred súdom aj sám potvrdil.

Z potvrdenia na čl. 29 spisu súd zistil, že na úhradu poskytnutej sumy titulom úveru pre klienta - žalovaného v 1. rade bola v splátkach zaplatená žalobcovi suma spolu 1.766,10 eur, čo rovnako žalovaný v 1. rade pred súdom potvrdil. Prvá splátka vo výške 55,35 eur bola zaplatená dňa 9. 7. 2010, posledná vo výške 55,- eur bola uhradená dňa 24. 5. 2013.

Zo žalobcom predloženej „Výpovede zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX“ zo dňa 9. 12. 2013 adresovanej žalovaným súd zistil, že s poukazom na omeškanie so splácaním spotrebiteľského úveru žalobca žalovaným v nej oznámil, že s účinnosťou ku dňu doručenia predmetnú úverovú zmluvu vypovedá a zároveň žalovaných vyzval k úhrade dlžnej sumy vo výške 1.690,57 eur pozostávajúcej z úverovej istiny vo výške 1.496,54 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poisťného vo výške 167,23 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 26,80 eur do 14 dní od doručenia tejto výpovede. Žalobca predložil potvrdenie z ktorého vyplýva, že žalovaným táto listina bola doručená dňa 12. 12. 2013.

Žalobca tvrdí, že uvedené jeho nároky z úverovej zmluvy žalovaní mu neuhradili.

Žalobou uplatnený nárok žalobcu ako právnickej osoby, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov na vrátenie úveru, poskytnutého žalovanému v 1. rade ako fyzickej osobe nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v ust. § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 11. 6. 2010 potrebné právne posúdiť podľa ustanovení uvedeného zákona a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj podľa relevantných zákonných ustanovení o postavení a ochrane spotrebiteľa. Zo žalobcom predloženého tlačiva žiadosti/zmluvy vyplýva, že prejavy vôle účastníkov smerujúce k uzavretiu zmluvy, t.j. návrh na uzavretie zmluvy a jeho prijatie- akceptácia v danom prípade neboli účastníkmi učené v jednom mieste a v jednom čase, ale postupne, keď žalovaní predmetné tlačivo žiadosti/zmluvy podpísali v Krížovej Vsi dňa 27. 5. 2010 a žalobca v Bratislave dňa 11. 6. 2010, preto v súlade s ust. § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť súd zmluvu za uzavretú považoval dňom 11. 6. 2010, čo koniec koncov zodpovedá aj tvrdeniu žalobcu v žalobe. Preto pri právnom posúdení tejto zmluvy a pre ňu zákonom predpísaných obsahových náležitostí súd, ako už bolo uvedené vychádzal z ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 11. 6. 2010, t.j. zákona č. 129/2010 Z.z. o

spotrebiteľských úveroch, ktorý práve od uvedeného dňa nahradil dovtedajší zákon o spotrebiteľských úveroch číslo 258/2001 Z.z.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy účastníkmi (11. 6. 2010) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 tohto zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> ,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> , ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> ,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> , r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> ,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovanými je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne

možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 11. 6. 2010 a predložením potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov na čl. 28 spisu, v ktorom je zaznamenané vyplatenie úveru žalovanému v 1. rade a potvrdením o prijatých splátkach na čl. 29 spisu preukázal, že poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému v 1. rade spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur, pričom žalovaný v 1. rade na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatil spolu sumu 1.766,10 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaný v 1. rade nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu z ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému v 1. rade poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške tomuto žalovanému poskytnutej sumy, t.j. 2.000,- eur. A keďže z tejto sumy už tento žalovaný časť vo výške 1.766,10 eur žalobcovi vrátil, ako dôvodnú súd žalobu uznal iba v rozsahu zaplataenia nevrátenej časti tejto sumy, t.j. v časti zaplataenia istiny 233,90 eur (2.000,- eur - 1.766,10 eur) a úroku z omeškania z tejto sumy.

Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (11. 6. 2010), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. f) aj uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ďalej podľa § 9 ods. 2 písm. j) tiež uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takáto zmluva v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ musela obsahovať tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) aj uvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenej podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> za príslušný kalendárny štvrtrok.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy zo dňa 11. 6. 2010 súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, vôbec v nej nie je uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, neobsahuje ani zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ani o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve nie je v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počte splátok uvedený správny údaj o výške, počte a termínoch splácania úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V úverovej zmluve sa

takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané Všeobecné podmienky CETELEM SLOVENSKO, a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „Všeobecné podmienky“). Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval vyššie uvedené údaje tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia teda v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje keď zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie, pričom zmluva neobsahuje ani správny údaj o termínoch splatnosti splátok. Navyiac ani v časti III-4 všeobecných podmienok označenej ako splácanie úveru tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len všeobecne uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, s tým, že splátka bude použitá na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov zverejneného Cetelekom vrátane čiastky určenej na úhradu poisťného, pokiaľ je klient poistený a príslušnej časti úverovej istiny.

Uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere má podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, do ktorého predtlačou mohli žalovaní zasiahnuť len osobitným uvedením miesta podpisu zmluvy a ich podpisu. V tlačive Zmluvy sú postupne uvedené údaje o klientovi a jeho partnerke (časť A tlačiva), druhu a podmienkach úveru (časť B tlačiva), kreditnej karte (časť C tlačiva), poistení klienta (časť D tlačiva), súhlase so spracovaním osobných údajov (časť E tlačiva), Dohode o zrážkach zo mzdy (časť F tlačiva) a potom údaje označené ako „vyhlásenie partnera“.

Súd vychádzajúc z takéhoto obsahu zmluvy preto konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje /podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y)/ pritom ako už bolo uvedené v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané všeobecné podmienky. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Súd si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že uvedený záver plne podporuje aj doterajšia judikatúra. V tejto súvislosti preto súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“

V zmluve je len celková výška mesačnej splátky 46,40 eur. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Ďalej je tam počet splátok - 72, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Navyiac, ako už bolo uvedené, ani v časti III-4 všeobecných podmienok tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len všeobecne uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, s tým, že splátka bude použitá na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov zverejneného Cetelemom vrátane čiastky určenej na úhradu poistného, pokiaľ je klient poistený a príslušnej časti úverovej istiny. Z uvedeného však nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Nemožno súhlasiť s názorom, že v prípade potreby uvádzať rozpis jednotlivých splátok priamo v zmluve by stratila význam amortizačná listina upravená v § 9 ods. 3 až 5 ZoSÚ. Povinnosť uvádzať priamo v zmluve to, aká časť splátky bude započítaná na istinu, úroky a poplatky, sa neprieči právu spotrebiteľa žiadať od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve navyše nie je správne uvedený dátum prvej splátky a vôbec tam nie je uvedený dátum poslednej splátky ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ako už bolo uvedené, v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ musí takáto zmluva obsahovať termíny splátok. V zmluve je uvedené, že prvá splátka je k 15. 6. 2010 a ďalšie splátky potom vždy k 15. dňu v mesiaci. Vo všeobecných podmienkach, ktoré sú podľa textu zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou v časti III-4.-2 je však uvedené, že prvá splátka je splatná v dohodnutý deň, najskôr však počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom Cetelem previedol peňažné prostriedky, ak nie je dohodnuté inak. Aj v žalobcom predložennom splátkovom kalendári (čl. 30 spisu) je uvedené, že splatnosť prvej splátky bola v skutočnosti až dňa 15. 7. 2010, čo potvrdil pred súdom aj žalovaný v 1. rade. Preto ak v zmluve na jednej strane je jasne a zrozumiteľne uvedené, že prvá splátka je splatná k 15. 6. 2010 a na druhej strane v rozpore s tým, z malého písma všeobecných podmienok a aj zo splátkového kalendára žalobcu vyplýva, že prvá splátka mala v skutočnosti byť tu platená až 15. 7. 2010, tak podľa názoru súdu nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že takéto zmätčné, vzájomne si odporujúce vyjadrenie termínu splatnosti prvej splátky majúce vplyv na splatnosť všetkých ostatných splátok nezodpovedá požiadavke § 9 ods. 2 písm. k) a f) ZoSÚ. Súd má za to, že zmluva neobsahuje ani údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko nikde v zmluve nie je takýto údaj uvedený a vzhľadom na rozporné vyjadrenie termínu splatnosti prvej splátky ho nie je možné ani odvodiť, hoci ani ak by to bolo možné, nepostačovalo by to, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje jeho jednoznačné uvedenie priamo v zmluve. Preto žalobcom predložený rozpis splatnosti všetkých splátok (čl. 30 a nasl. spisu) je vo vzťahu k tejto náležitosti zmluvy bezpredmetný a nepostačujúci. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), niet pochyb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V tu posudzovanej zmluve ale absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 72 splátok a 72 mesiacov. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods. 2 písm. f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín. Takýto údaj ale v zmluve absentuje, navyše keďže v texte zmluvy uvedený dátum splatnosti prvej splátky je nesprávny a zavádzajúci, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach, či v inej samostatnej listine. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr.

rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanými riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

Jednou z predpísaných náležitostí každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej absencia v nej má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru je v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V posudzovanej zmluve však údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť chýba. V zmluve je uvedený len údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa s tým, že tie budú 1.340,80 eur, zákon však jasne prikazuje uviesť v nej celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keďže práve táto suma je pre spotrebiteľa jedným z najdôležitejších ukazovateľov pri rozhodovaní sa o uzavretí zmluvy nakoľko najjednoduchším spôsobom, bez potreby percentuálneho prepočtu RPMN či úrokovej sadzby, čo môže byť pre priemerného spotrebiteľa značne komplikované poskytuje konkrétnu predstavu o tom, koľko v skutočnosti bude musieť spotrebiteľ celkovo uhradiť. Navyše v zmluve uvedená suma celkových nákladov spotrebiteľa (1.340,80 eur) nezodpovedá realite, lebo nezahŕňa poisťné, hoci v zmluve je predformulované že sa prijíma súbor poistenia, čo výšku mesačnej splátky podstatne navýšilo z 46,40 eur na 55,35 eur a navýšilo tak o toto poisťné aj reálne a skutočné celkové náklady spotrebiteľa, ktoré v zmluve v správnej výške (so zarátaním poisťného) uvedené nie sú.

V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch náležitosťou zmluvy musí byť údaj aj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Veriteľ v zmluve vôbec neposkytol údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom v sume, ktorú označil ako celkové náklady spotrebiteľa vôbec nezohľadnil poisťné. Výklad pojmov celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obsiahnutý v § 2 ZoSÚ. Podľa § 2 písm. g) a h) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Ako už bolo uvedené, je nesporné, že údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom patrí medzi hlavné body záujmu spotrebiteľa, keďže najjednoduchším spôsobom, bez potreby prepočtov percentuálnych sadzieb úrokov, či RPMN, čo môže byť pri uzatváraní zmluvy pre bežného spotrebiteľa značne komplikované má ponúknuť informáciu o výhodnosti úveru a o tom, o koľko sa reálne preplatí poskytnutá suma. V danom prípade tento údaj v zmluve chýba a tam poskytnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa je pre spotrebiteľa zavádzajúci, lebo z jeho absolútneho vyjadrenia v zmluve sa spotrebiteľ v skutočnosti nedozvie, že suma ktorú reálne bude musieť veriteľovi zaplatiť je vyššia o poistné.

Pokiaľ ide o stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov, táto sa v zmysle § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje ako celkový náklad spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Celkové náklady spotrebiteľa, ako už bolo uvedené sú definované v § 2 písm. g/ citovaného zákona, a do nich okrem iných nákladov patrí aj poistné, ak spotrebiteľ musel túto doplnkovú službu uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver. Podľa názoru súdu uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa. I keby tu totiž bola reálne daná spotrebiteľovi možnosť výberu, či vôbec poistenie uzavrie, čomu žalobcom predložené listiny vôbec nenasvedčujú, nič to nemení na tom, že zahrnutie poistného do konečnej výšky splátky a jeho nezahrnutie do celkových nákladov spotrebiteľa pri absencii údajov o celkovej splatnej čiastke je zavádzajúce, zmätočné a odporujúce zmyslu a podstate precizovania týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ.

Čo sa týka priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (údaj predpísaný v § 9 ods. 2 písm. y/ zákona), v zmluve je ako priemerná hodnota RPMN uvedená hodnota 18,59 %. Vychádzajúc z údajov zverejnených na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky (viď § 21 ods. 2 ZoSÚ) však súd je toho názoru, že údaj o priemernej hodnote RPMN uvedený veriteľom v zmluve je nesprávny a zavádzajúci. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2010, zverejnených dňa 31. 3. 2010 z ktorých tu treba vychádzať vzhľadom k tomu, že zmluva bola uzavretá 11. 6. 2010 vyplýva, že veriteľ v zmluve uviedol priemernú hodnotu RPMN platnú pre tzv. „ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500,- do 6500,- eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov“. Podľa názoru súdu však vzhľadom na obsah úverovej zmluvy a povahu úveru správne mal byť v zmluve uvedený údaj platný pre spotrebiteľské úvery so zabezpečením vo výške od 1500,- do 6500,- eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov, čo znamená že ako priemerná hodnota RPMN mal byť v zmluve uvedený údaj 14,28 %, teda podstatne nižší údaj ako uviedol veriteľ (18,59 %). V danom prípade sa jednalo o spotrebiteľský úver so zabezpečením, keďže súčasťou zmluvy v časti F) bolo ustanovenie o zabezpečení úveru dohodou o zrážkach zo mzdy, preto súd má za to, že ak je v úverovej zmluve uvedený ako údaj o priemernej hodnote RPMN taký údaj, ktorý je nesprávny, pre spotrebiteľa zavádzajúci, keďže prezentuje podstatne vyššiu priemernú hodnotu RPMN ako pre daný typ úveru v skutočnosti platila, potom uvedenie takéhoto nesprávneho údajov v neprospech spotrebiteľa spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k/ a y/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

Súd sa pri svojej činnosti v prípadoch zmlúv obdobných tej v tu posudzovanej veci často stretáva s argumentom, že k určeniu, že takáto zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne obe tam uvedené podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Súd však nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne a že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru stačí absencia ktorejkoľvek z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Napriek vo všeobecnosti „kumulatívne“ významu spojky „a“ by sa v podmienkach daného zákonného ustanovenia iný výklad prial logike, lebo je ťažké predstaviť si reálny príklad, kedy by zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ a súčasne nemala písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak

by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k, r) a y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórnych náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku „a“) by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 1. 1. 2013 (uskutočnenou zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

Logickým (ale s poukazom na dôvodovú správu k spomínanej novele aj teleologickým) výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu uvedený údaj o splatnosti prvej splátky v zmluve odporuje realite a keď mnohé z takýchto náležitostí nie sú v zmluve vôbec uvedené (termín konečnej splatnosti, celková čiastka splatná spotrebiteľom) a iné sú doslova skryté v texte zmluvy či všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Súd na dôvažok, len pre úplnosť uvádza, že ani skutočnosť, že v priebehu kontraktácie účastníkov došlo k zmene právnej úpravy nadobudnutím účinnosti nového zákona o spotrebiteľských úveroch nemôže nič zmeniť na závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Niet pochýb o tom, že zmluva mala obsahovať všetky náležitosti ku dňu jej uzavretia, t.j. jej podpisu žalobcom, ktorý navyše ako profesionál vo sfére poskytovania úverov mal byť dávno pripravený na zmenenú právnu úpravu. Navyše v zmluve chýbajú aj také náležitosti ako napr. uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktoré i za účinnosti pôvodnej právnej úpravy reprezentovanej zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch by boli dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (viď jeho § 4 ods. 2 písm. g) a § 4 ods. 3 posledná veta).

Keďže súd zmluvu o úvere z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného v 1. rade nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ tomuto žalovanému reálne poskytol. Súd z potvrdenia žalobcu o odfinancovaní peňažných prostriedkov na čl. 28 spisu zistil, že boli poskytnuté prostriedky vo výške 2.000,- eur. Podľa potvrdenia žalobcu o prijatí splátok na čl. 29 spisu súd mal za preukázané, že zaplatená žalobcovi bola suma 1.766,10 eur. S poukazom na vyššie uvedené súd má za to, že žalobca môže požadovať od žalovaných len vrátenie sumy 233,90 eur (2.000,- eur - 1.766,10 eur), ktorá je celá splatná, keďže žalobca v súlade s dohodnutými podmienkami úveru žalovaným ešte dňa 9. 12. 2013 oznámil, že výhodu splátok pre nesplácanie úveru stratili, čo žalovaní ani nespornili. V priebehu konania nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaní sumu 233,90 eur mu do dňa podania žaloby, ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatili, preto v časti o zaplatenie sumy 233,90 eur súd žalobe vyhovel. Vzhľadom na vyhlásenie žalovanej v 2. rade v úverovej zmluve a skutočnosť, že žalovaní sú manželia (viď § 143 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim bezpodielového spoluvlastníctva manželov) súd uložil žalovaným povinnosť dlžnú sumu žalobcovi zaplatiť spoločne a nerozdielne.

V ostatnej časti nárokov žalobcu súd žalobu zamietol, keďže ako už bolo uvedené, poskytnutý úver bol bezúročný a bez poplatkov. Žalobca uplatňoval v konaní popri dlžnej úverovej istine a úroku aj

ďalšie nároky zo zmluvy o úvere ktoré špecifikoval tak, že ide o „dlžné poistné z úveru vo výške 71,88 eur“ a „náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 26,80 eur“. V tejto časti nebolo možné žalobe vyhovieť. Pri uvedených nárokoch žalobca, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno, keďže tieto nároky v žalobe ani v ďalšom konaní čo do základu a výšky nijako nezdôvodnil, vôbec sa o nich nezmienil, v žalobe sa obmedzil len na citáciu článkov zmluvy a uvedenie výšky týchto nárokov avšak bez akejkoľvek nadväznosti na konkrétnu výšku týchto tu konkrétne uplatnených nárokov, ktoré žalobca len mechanicky zahrnul do vyčíslenia ním uplatnenej sumy. Uvedené síce nebránilo prejednaniu veci, keďže nejde o nedostatok pre ktorý nemožno v konaní pokračovať, ale v zmysle platných procesných zásad - prejednacej zásady a zásady kontradiktórnosti a povinností zaťažujúcich žalobcu - povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú súd už len z uvedených dôvodov jeho žalobe v tejto časti nemohol vyhovieť. Povinnosťou žalobcu je tvrdiť rozhodujúce skutočnosti z ktorých vyvodzuje svoj nárok a predložiť, či aspoň označiť dôkazy na ich preukázanie (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p. a § 120 ods. 1 O.s.p.). Povinnosťou súdu potom je posúdiť, či tvrdené skutočnosti sú označenými dôkazmi preukázané. Nie je povinnosťou, ale ani právom súdu si skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie nároku domýšľať a hádať a hľadať, ktorý z označených či predložených dôkazov by asi tak mohol viesť k prisúdeniu požadovaného nároku. Žalobca v žalobe len všeobecne citoval ustanovenia zmluvy o tom, že splátky sa použijú aj na úhradu poistného, „pokiaľ je klient poistený“ a predložil prihlášku k poisteniu, nie poistnú zmluvu s poisťovňou. Predložil aj Sadzobník poplatkov ale inak tieto nároky ničím nezdôvodnil. Neuviedol, akým spôsobom dospel ku konkrétnej tu požadovanej výške týchto nárokov, nijako bližšie ich ani nešpecifikoval. Pokiaľ ide o požadované „poistné“, žalobca ani čo do základu tento nárok vôbec nezdôvodnil tak, aby bolo možné posúdiť splnenie podmienok prípadnej poistnej zmluvy v nadväznosti na ust. § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistnej zmluve. Vôbec nie je zrejmé, aké mali byť podmienky poistenia, netvrdí sa, či žalovaný priamo pri podpise zmluvy bol s podmienkami poistenia oboznámený, a teda či prípadne nešlo o postup, kedy by pri uzatvorení zmluvy o úvere bolo žalovanému vnútené pristúpiť k ďalšiemu právnomu vzťahu, ktorý ako súčasť úverovej zmluvy ani nespĺňal náležitosti riadnej poistnej zmluvy. Navyše, ako už bolo uvedené, poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013). V danom prípade záväzok žalovaných zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vznikol pred 1. 2. 2013, preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola vo výške 0,25 %, preto žalobcovi vzniklo právo na úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne.

Žalobca predloženou výpoveďou zmluvy zo dňa 9. 12. 2013 adresovanou žalovaným, v ktorej ich vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy v dôsledku omeškania s úhradou ich záväzkov najneskôr do 14 dní od doručenia tejto výpovede spolu s predloženým dokladom o jej doručení preukázal, že žalovaní boli k vráteniu dlžnej sumy vyzvaní, čo sami žalovaní potvrdili. Keďže v určenej lehote suma 233,90 eur na ktorú veriteľovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaní sú v omeškaní so zaplatením tejto sumy. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (8,25 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré

ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní v deň od ktorého žalobca požadoval úrok z omeškania (13. 2. 2014) boli v omeškaní so zaplatením nevrátenej úverovej istiny 233,90 eur a ich omeškanie trvá, uložil im súd spolu so sumou 233,90 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 233,90 eur od 13. 2. 2014 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaní nemohli dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu 233,90 eur súd žalobu zamietol.

Súd, využitím práva vyplývajúceho mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovaným s prihliadnutím na ich preukázané osobné, majetkové, rodinné pomery, výšku dlžnej sumy, ako aj skutočnosť, že žaloba bola dôvodná len v časti platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majú za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami vyjadrenými v § 1 O.s.p. pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane zročnosť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ i porovnanie, aký dopad by malo nevyhovenie žiadosti o splátky vo výroku o splatnosti na žalovaných vzhľadom na ich možnosti a pomery v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto žiadosti na pomery žalobcu ako obchodnej spoločnosti hromadne poskytujúcej úvery, čo je súdu známe z jeho činnosti.

Čo sa týka výroku o trovách konania, návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania podal iba žalobca, ktorý trovy konania aj včas vyčíslil. Žalovaní návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť im trovy konania neurobili.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaní boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní, pričom úspech žalobcu (v časti o zaplatenie sumy 233,90 eur s príslušenstvom) bol výrazne prevyšovaný jeho neúspechom, v dôsledku čoho mu náhradu trov konania, hoci tejto sa domáhal a trovy konania aj včas vyčíslil nemožno priznať ani sčasti. Úspešnejší žalovaní náhradu trov konania neuplatnili, a tak súd v súlade s ust. § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O.s.p. vyslovil, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).